

det, da afsluttede de en højtidelig Alliance med de tyske Fabrikanter, konservative og Militarister, og det var ikke noget forbigaaende. Nej, i Torsdags rejste to af Arbejdsgivernes ledende Mænd, Snedkermester Rostrup . . .

Formanden: Det ærede Medlem kommer for langt bort fra det foreliggende Forslag; her er ikke Tale om nogen Kamp med Tyskland, og noget saadant er heller ikke fremsat af det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Wagner).

Borgbjærg: Jeg mener dog, at naar der er Tale om Rustninger, maa man ogsaa drøfte, hvem vi skulle ruste os imod, og om der er nogen Sandsynlighed for en saadan Kamp. Jeg skal imidlertid rette mig efter den ærede Formands Ord og slutte med at sige, at de danske Arbejdsgivere, de danske Forsvarsvenner i Sommer erklærede sig „til Gentjeneste stedse beredt“ over for de tyske Fabrikanter og Forsvarsvenner, og det er dog en underlig Gentjeneste at forlange Penge til at skyde dem ned med. Jeg forstaar ikke et Muk deraf. For øvrigt kan jeg henholde mig til, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har sagt, at ogsaa af politiske Grunde var dette Forslag ganske meningsløst. Hermed skal jeg slutte.

Wagner: Den højtærede Formand antydede, at det ærede Medlems (Borgbjærg) Tale om at kæmpe med Tyskland og Frankrig var en Misforstaaelse. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har misforstaaet mig, og jeg tror, jeg har ret let ved at dokumentere det. Jeg nævnte nemlig ikke alene Tyskland og Frankrig, men ogsaa flere andre Lande, bl. a. Svejts. Jeg ved ikke, hvorledes det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds kan mene, at jeg skulde antage, at vi kunne komme til at føre Krig med Svejts, og jeg nævnte dette Land sideordnet med Tyskland og Frankrig. Der er jo ikke Tale om, at vi skulde kunne møde Svejtserne paa Søen, eftersom Svejts ligger midt i Europa, og vi kunne ikke komme til at slaas til Lands med Svejts uden at marschere tværs igennem Tyskland og Østerrig, saa alene af den Sammenhæng, i hvilken jeg anførte Tyskland og Frankrig, vil det ærede Medlem kunne se, at min Mening kun har været, at man skal holde sit Krigsberedskab paa Højde med andre Landes, at man med Krigens

som med alle andre Opfindelser maa følge med Tiden.

Da jeg har Ordet, vil jeg udtale min Forundring over nogle af det ærede Medlems andre Betragtninger. Jeg tror, at hvis han var i det Tilfælde, at han var nødt til at gaa en eller anden ensom Vej, og han paa den blev overfaldet af et større Antal Bøller, vilde han forsvare sig. Selv om han ganske sikkert vidste, at han maatte faa Prygl, vilde han dog genere sig for at smøge Kraven op eller et andet Klædningsstykke ned og rolig tage mod Pryglene. Nej, han vilde forsvare sig saa godt som muligt. Andet er det ikke, vi som lille Land have i Sinde at gøre. Det er ikke vor Agt at overfalde hverken Tyskland eller Frankrig eller Svejts eller Kina eller noget andet Land, men vi have kun i Sinde at slaa fra os, naar nogen overfalder os, i Haab om at saa i Mellemtiden maaske, for at blive i Billedet, Politiet kan komme — endskønt jeg skal indrømme, at det som oftest ikke er, hvor det skal være — ethvert Menneske har nu en Gang en umiddelbar Følelse af ikke at ville tage mod Prygl godvilligt, og jeg tror heller ikke, det ærede Medlem vil gøre det. Jeg vil gaa videre i Billedet og sige, at hvis det ærede Medlem vidste, at der forestod ham en Dragt Prygl, naar han gik ud, tror jeg nok, at han vilde bevæbne sig med en god Knortekæp. Nu vel, det, der forlanges her, er jo ikke andet end Knortekæppen, som vi ville have til at slaa fra os med, dersom vi skulde blive overfaldne, og alle disse Talemaader om Mordredskaber behøver det ærede Medlem ikke at fremføre, han bliver ikke en Morder, fordi han slaar fra sig med en Knortekæp; det er kun, hvad man kalder berettiget Nødværge, jeg antager endog, den „fromme Kirkeminister“ vilde slaa fra sig, hvis han blev overfalden. Naar der tales om Fredskonferencen og den store Modsætning, der er mellem den og Tanken om at anskaffe nyt Krigsmateriel, saa er det for saa vidt naturligt, at det ærede Medlem ikke har lagt Mærke til — det er vist kun meget faa, der have lagt Mærke dertil, jeg er selv lige nu bleven gjort opmærksom derpaa — at man i det Stykke befinder sig i den bedste Overensstemmelse med Fredskonferencens Resultat, idet man paa Konferencen kom til det Resultat, at det vilde være urimeligt at lade Rustningerne standse nu, idet de Nationer, der havde været ivrigst for deres Rustninger, saa vilde komme til at staa med det bedste Materiel, uden at de andre Nationer